

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/48/2023
Identifikačné číslo spisu: 6121224009
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2024
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:6121224009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu M.S.TRANSPORT, s.r.o., Lovce 205, 951 92 Lovce, IČO: 44 731 698, zastúpeného Advokátska kancelária CIMRÁK s.r.o., Štefánikova 7, 949 01 Nitra, IČO: 36 868 876, proti žalovanému: Union poisťovňa, a. s., Karadžičova 10, 813 60 Bratislava, IČO: 31 322 051, o zaplatenie 16 534,40 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58Cb/40/2021, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. apríla 2023 č. k. 4Cob/20/2023-449, 4Cob/21/2023, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 58Cb/40/2021-143 zo dňa 13. septembra 2022, I. výrokom konanie v časti o zaplatenie 2 688 eur s príslušenstvom zastavil, II. výrokom žalobu vo zvyšku zamietol a III. výrokom súd žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68%.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 16 534,40 eura titulom poistného plnenia. Podaním, súdu doručeným dňa 7. apríla 2021, vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 2 688 eur s príslušenstvom, z dôvodu jej úhrady. S poukazom na ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd konanie v späťvzatej časti zastavil.

1.2. Žalobca sa na pojednávanie, určené na deň 13. septembra 2022 o 11.00 hod. nedostavil, z neúčasti sa neospravedlnil, hoci predvolanie mu bolo doručené dňa 31. marca 2022 a v predvolaní bol zároveň poučený o možnosti rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 13. septembra 2022 navrhol súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvej inštancie poukázal na znenie ust. § 278 a § 279 CSP a v závere svojho rozhodnutia konštatoval, že vzhľadom na splnenie procesných podmienok vo veci rozhodol v zmysle § 278 CSP rozsudkom pre zmeškanie

žalobcu. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 68,00%.

2. Proti tomuto rozsudku v časti jeho II. a III. výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca s odôvodnením, že na vydanie napadnutého rozsudku pre zmeškanie neboli splnené podmienky (§ 356 písm. b) CSP).

3. Okresný súd uznesením č. k. 58Cb/40/2021-413 zo dňa 3. novembra 2022 zamietol návrh žalobcu zo dňa 2. novembra 2022 na zrušenie rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13. septembra 2022 č. k. 58Cb/40/2021-143, ktorým súd rozhodol podľa § 278 CSP.

3.1. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa svojim návrhom domáhal zrušenia predmetného rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že na vydanie napadnutého rozsudku neboli splnené podmienky, keďže z ospravedliteľného dôvodu zmeškal nariadené pojednávanie. Žalobcovi bolo predvolanie riadne doručené, avšak administratívnou chybou na strane právneho zástupcu žalobcu bolo predvolanie len prevzaté z elektronickej schránky, nebolo však zaevidované v jeho databáze. Napriek tomu, že boli splnené formálne podmienky pre vydanie rozsudku, podľa názoru žalobcu tento nemal byť vydaný, pričom poukázal na skutočnosť, že žalobca bol od počiatku konania aktívny a predložil značné penzum dôkazov, na výzvy súdu reagoval vždy včas a riadne.

3.2. Súd prvej inštancie s poukazom na znenie ustanovení §§ 278 CSP a 281 ods. 1 a 2 CSP v rozhodnutí ďalej uviedol, že súd predvolal právnych zástupcov strán sporu na pojednávanie, ktoré vytýčil na deň 13. septembra 2022 písomným predvolaním, ktoré doručil právnemu zástupcovi žalobcu riadne do elektronickej schránky dňa 31. marca 2022 a strany sporu tak mali v dostatočnom časovom predstihu vedomosť o stanovenom termíne pojednávania. Zdôvodnil, že základnými predpokladmi ospravedlnenia neúčasti strany sporu na pojednávaní a teda aj základom pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie je ospravedlnenie neúčasti včas a vážnymi okolnosťami. Pre tieto okolnosti platí, že musia nastať tesne pred pojednávaním, prípadne cestou na pojednávanie a musia mať charakter natoľko závažných a objektívne neovplyvniteľných udalostí, pre ktoré by nebolo možné spravodlivo od strany sporu (alebo jej splnomocneného zástupcu) požadovať, aby sa vytýčeného pojednávania zúčastnila a zároveň nemožno od strany spravodlivo požadovať včasné ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní.

3.3. Skonštatoval, že dôvod, uvádzaný žalobcom nemožno posúdiť ako ospravedliteľný a opodstatnený, pre ktorý by bolo možné návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť a pokiaľ by súd prijal za opodstatnené ospravedlnenie strany z neúčasti na pojednávaní len z toho dôvodu, že na strane právneho zástupcu zlyhala administratíva, pričom súdu nie je ani zrejmé, ako uvedený dôvod právny zástupca myslel, došlo by podľa okresného súdu k vytvoreniu neudržateľnej procesnej obyčaje, kedy by sa strany sporu mohli nariadeného termínu pojednávania nezúčastniť aj bez adekvátneho odôvodnenia ospravedlnenia.

3.4. K námietke žalobcu, že postupom súdu bolo zasiahnuté do jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, súd prvej inštancie uviedol, že nie je mu zrejmé, ako môže rešpektovanie zákonnej úpravy a procesný postup, ktorý je plne v súlade so zákonom, spôsobiť porušenie práva na spravodlivý proces strany. Konajúci súd tiež uviedol, že od žalobcu ako dominus litis sporu sa objektívne očakáva väčšia procesná aktivita, na ktorú poukazoval žalobca, ako od žalovanej strany. Na základe uvedených skutočností a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v predmetnom prípade nepreukázal, že v deň nariadeného termínu prvého pojednávania nastali také okolnosti, pre ktoré nemohol riadne a včas zabezpečiť ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, a teda boli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 CSP. Zároveň súd dospel k záveru, že vo veci neboli splnené podmienky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu v zmysle § 281 CSP, preto návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca s odôvodnením, že závery súdu sú podľa jeho názoru prehnane formalistické a nerešpektujúce princíp spravodlivého súdneho konania v kontexte všetkých udalostí v predmetnej veci, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia.

5. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) po preskúmaní obsahu spisu a odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj odvolaním napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uznesením zo dňa 27. apríla 2023 č. k. 4Cob/20/2023-449, 4Cob/21/2023, prvým výrokom odmietol odvolanie žalobcu proti II. a III. výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 58Cb/40/2021-143 zo dňa 13. septembra 2022 a druhým výrokom potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 58Cb/40/2021-413 zo dňa 3. novembra 2022.

6. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniu žalobcu, ktorým tento napadol rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 58Cb/40/2021-143 zo dňa 13. septembra 2022 v časti jeho II. a III. výroku, uviedol, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie je v zmysle § 356 písm. b) CSP prípustné iba ak bolo podané z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. V prípade podmienok, ktorých splnenie je predpokladom pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, sa majú na mysli jednak podmienky výslovne vymenované v ustanovení § 278 CSP, jednak procesné podmienky - podmienky konania, ktoré sa vyžadujú pre každé súdne konanie a za splnenia, ktorých môže súd vo veci konať (napr. právomoc a príslušnosť súdu, procesná subjektivita strán sporu, existencia žaloby, neexistencia prekážky už začatého konania, či prekážky právoplatne rozsúdenej veci). Z obsahu súdneho spisu ako aj zo zápisnice o konanom pojednávaní zo dňa 13. septembra 2022 mal odvolací súd jednoznačne za preukázané, že žalobcovi bolo predvolanie na pojednávanie riadne doručené dňa 31. marca 2022 spolu s poučením o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie žalobcu. Žalovaný na pojednávaní navrhol vo veci rozhodnúť v súlade s ust. § 278 ods. 1 CSP rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v zmysle ust. § 278 CSP v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle návrhu žalovaného na pojednávaní zo dňa 13. septembra 2022, pričom nie bez významu ostala skutočnosť, že žalobca vo svojom odvolaní nepochybnil splnenie formálnych predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Krajský súd sumarizujúc vyššie uvedené podľa ust. § 386 písm. c) CSP rozhodol tak, že odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 58Cb/40/2021-143 zo dňa 13. septembra 2022 odmietol.

7. Vo vzťahu k odvolaniu, ktorým žalobca napadol uznesenie č.k. 58Cb/40/2021-413 zo dňa 3. novembra 2022, ktorým okresný súd návrh žalobcu na zrušenie rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13. septembra 2022 č. k. 58Cb/40/2021-143, ktorým súd rozhodol podľa § 278 CSP zamietol, odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a skonštatoval, že súd prvej inštancie sa vecne a právne správne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami uvádzanými v návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a svoje rozhodnutie dostatočne a náležitým spôsobom odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd opäť pripomenul, že z obsahu spisu je nesporné, že predvolanie na pojednávanie nariadené súdom prvej inštancie na deň 13. septembra 2022 obsahovalo riadne poučenie v zmysle ust. § 278 CSP a bolo spôsobom súladným s ust. § 105 ods. 1 CSP a príslušnými ustanoveniami zákona o e-Governmente doručené do elektronickej schránky právneho zástupcu. Súčasťou súdneho spisu nie je žiadne ospravedlnenie, ktorým by strana žalobcu ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, čo potvrdzuje aj zápisnica o pojednávaní.

7.1. Krajský súd ďalej uviedol, že tak z predmetného návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, ako aj z odvolania žalobcu proti napadnutému uzneseniu o jeho zamietnutí nepochybne vyplýva, že žalobca v nich neuvádza žiadne dôvody, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávaní vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, keď neuvádza žiadne dôvody náhleho a neočakávaného charakteru, ktoré strane žalobcu zabránili v účasti na predmetnom pojednávaní a v riadnom a včasnom ospravedlnení takejto neúčasti žalobcu na pojednávaní. Úspešnosť návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle ustanovenia § 281 CSP predpokladá

nielen splnenie podmienky jeho včasného podania, ktorá v danom prípade splnená bola, ale aj splnenie podmienky uvedenia a preukázania ospravedliteľného dôvodu, ktorý sa vzťahuje na konkrétne pojednávanie, na ktorom bol rozsudok pre zmeškanie vyhlásený, a ktorý objektívne možno vyhodnotiť ako dôvod zakladajúci opodstatnenosť ospravedlnenia zmeškania procesného úkonu, v danom prípade pojednávania, ktorý nastal náhle a neočakávane bezprostredne pred pojednávaním a tak zabránil strane sporu v účasti na pojednávaní a v realizácii včasného ospravedlnenia neúčasti, pričom dotknutá strana sporu jeho vznik nemohla predvídať a nezavinila ho svojím nedôsledným konaním. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd považoval za potrebné navyiac zdôrazniť, že žalobcom uvádzaný dôvod zmeškania pojednávania spočívajúci v tzv. administratívnej chybe, keď bolo riadne doručené predvolanie prevzaté z elektronickej schránky, avšak nebolo zaevidované v databáze na pojednávanie v elektronickej schránke právneho zástupcu žalobcu, nemožno v žiadnom prípade, za dodržania objektívnosti posudzovania opodstatnenosti alebo neopodstatnenosti stranou sporu tvrdeného dôvodu zmeškania pojednávania, kvalifikovať ako dôvod naplňajúci atribúty ospravedliteľnosti, nakoľko ide o dôvod, ktorý má pôvod výlučne v konaní právneho zástupcu žalobcu, ktorý nevenoval dostatočnú a nutnú pozornosť správam riadne doručeným do jeho elektronickej schránky, určenej okrem iného aj na doručovanie súdnych písomností, s možnými vážnymi následkami pre stranu sporu. Uvedený záver odvolacieho súdu platí aj v prípade aplikácie § 278 CSP v dlhšie trvajúcom konaní, keďže skutočnosť týkajúca sa doterajšej aktivity strany sporu v konaní, nezakladá žiadny relevantný dôvod na rezignáciu strany sporu na dodržiavanie zásad elementárnej obozretnosti, medzi ktoré nesporne patrí zodpovednosť za dôsledné oboznamovanie sa so správami doručenými do elektronickej schránky, čo predstavuje základnú povinnosť príjemcu správ. Ani dĺžka sporu, doterajšia aktivita žalobcu a rozsah vykonaného dokazovania, nemôžu podľa krajského súdu znamenať určujúce okolnosti pre ospravedlnenie opomenutia evidencie správ doručovaných zákonným spôsobom do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu, ktoré malo v danom prípade za následok zmeškanie pojednávania vo veci na strane žalobcu. Žalobca tak v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a ani v odvolaní proti napadnutému uzneseniu podľa odvolacieho súdu neuviedol žiadne iné relevantné dôvody, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako dôvody spôsobilé založiť ospravedliteľnosť zmeškania pojednávania vo veci.

7.2. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobcu, ktorou poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 369/2018-56 zo dňa 13. decembra 2018, odvolací súd považoval za nevyhnutné uviesť, že aj ústavným súdom proklamovaný nežiadúci stav formalistického výkladu ustanovení CSP o rozsudkoch pre zmeškanie, je potrebné vždy posudzovať v kontexte okolností konkrétneho prípadu, pričom v danom prípade odvolací súd nepovažoval za prílišný formalizmus vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu a následné zamietnutie návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, keďže týmto postupom súd prvej inštancie aj s prihliadnutím na procesné práva druhej strany sporu (žalovaného, ktorého splnomocnená zástupkyňa sa riadne dostavila na nariadené pojednávanie) naplnil dikciu zákona umožňujúceho vydanie rozsudku pre zmeškanie v ktoromkoľvek štádiu konania v prípade, keď sa strana žalobcu pojednávania nezúčastnila vôbec a svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnila a stranou žalobcu neskôr tvrdený dôvod zmeškania pojednávania ani len v náznakoch nie je dôvodom, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako ospravedliteľný dôvod objektívneho charakteru.

7.3. Krajský súd, ako nie bezvýznamnú označil skutočnosť, že žalovaný oprávnenosť časti nároku žalobcu uznal, v tejto časti platbu realizoval, v dôsledku čoho došlo k späťvzatiu časti návrhu zo strany žalobcu a rovnako tak poukázal na aktivitu žalovaného, ktorý rovnako ako žalobca v konaní predložil znalecký posudok na preukázanie oprávnenosti svojej obrany. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zo dňa 27. apríla 2023 č. k. 4Cob/20/2023-449, 4Cob/21/2023, v časti jeho druhého výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II. č. k. 58Cb/40/2021-413 zo dňa 3. novembra 2022 podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolateľ vytýka dovolaciemu súdu, že tento sa výlučne zamerlal na skúmanie splnenia formálnych podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, pričom nezohľadnil všetky aspekty vyplývajúce zo súdneho spisu, najmä aktivitu žalobcu v samotnom konaní. Namieta, že od počiatku pristupoval k súdnemu konaniu zodpovedne, preberal súdne zásielky, reagoval na výzvy súdu a dokonca listom zo dňa 14. septembra 2021 sám žalobca urgoval súd, aby vo veci vytýčil termín pojednávania, nakoľko v tom čase súd vo veci viac ako 5 mesiacov nekonal. Žalobca je presvedčený, že za daných okolností prípadu nie je vhodné, účelné a spravodlivé, aby sa súd obmedzoval len na splnenie formálnych náležitostí na vydanie rozsudku pre zmeškanie, ktoré z pohľadu práva síce boli splnené, avšak ide o nežiaduci postup súdu zamedzujúci skutočne spravodlivému, slušnému, či mravnému výkonu súdnictva. Žalobca je toho názoru, že odvolací súd postupoval (v zhode so súdom prvej inštancie) príliš formalisticky a rigidne, keď vyššie uvedenú aktivitu žalobcu v konaní vôbec nebral do úvahy.

9.1. Vytýka krajskému súdu, že tento sa nevyporiadal s jeho vlastnou rozhodovacou činnosťou, na ktorú upriamil pozornosť žalobca v svojom odvolaní, vo veci č. k. 8Co/49/2020-871, pričom z pohľadu princípu právnej istoty (čl. 2 ods.1, ods.2 CSP) žalobca predpokladal, že za skutkovo podobnej situácie ten istý odvolací súd rozhodne rovnako, ako v skoršej veci. Odvolací súd sa však od svojej vlastnej rozhodovacej činnosti podľa dovolateľa odchyľil, pričom tento svoj odklon neodôvodnil. Vo vzťahu k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu žalobca poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/175/2019 zo dňa 15. augusta 2019, kde dospel odvolací súd k záveru, že pochybenie na strane meškajúceho účastníka konania v podobe ojedinelého neevidovania termínu pojednávania, je ospravedlniteľným dôvodom neúčasti na vytýčenom pojednávaní. Tým bol daný dôvod na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

9.2. V tomto smere je podľa žalobcu významné i Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavného súdu SR“) sp. zn. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019 a odborná diskusia zo dňa 6. mája 2019 na Diskusnom fóre k civilným procesným kódexom (II. ročník), podľa ktorej záverov vydanie kontumačného rozsudku je výnimočným spôsobom končenia súdneho konania, ktorému musí predchádzať dôkladné vyhodnotenie všetkých aspektov konania, najmä aktivity strany konania, ktorá zmeškala nariadené pojednávanie. Dovolateľ vytýka krajskému súdu, že tento sa v napadnutom uznesení ani touto argumentáciou žalobcu, ktorá bola obsiahnutá aj v odvolaní proti samotného rozsudku pre zmeškanie, absolútne nezaoberal.

9.3. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. apríla 2023 č. k. 4Cob/20/2023-449, 4Cob/21/2023, v napadnutej časti, eventuálne, aby dovolací súd zrušil aj uznesenie Okresného súdu Bratislava II. č. k. 58Cb/40/2021-413 zo dňa 3. novembra 2022, rozsudok Okresného súdu Bratislava II. č. k. 58Cb/40/2021-143 zo dňa 13. septembra 2022 a aj prvý výrok uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. apríla 2023 č. k. 4Cob/20/2023-449 4Cob/21/2023. Zároveň si žalobca uplatňuje právo na náhradu trov dovolacieho konania.

10. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c) CSP.

12. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou, ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia,

či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

14. Podľa § 420 CSP, je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo, ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14.1. Podľa § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

15. Dovolací súd musel prednostne posúdiť, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu možno považovať za rozhodnutie vo veci samej, resp. rozhodnutie, ktorým sa konanie končí v zmysle dikcie ustanovenia § 420 CSP.

15.1. Vychádzajúc z právnej úpravy obsiahnutej v základnom procesnom predpise možno uzavrieť, že rozhodnutiami odvolacieho súdu, vydanými formou uznesenia, ktorými sa konanie končí, sú nepochybne uznesenie o odmietnutí odvolania (§ 386 CSP), uznesenie o zastavení odvolacieho konania pre späťvzatie odvolania (§ 369 ods. 3 CSP), uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o pripustení späťvzatia žaloby a zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavení konania (§ 370 CSP). Možno konštatovať, že rozhodnutiami odvolacieho súdu, ktorými sa konanie končí, sú aj uznesenia, ktorými odvolací súd potvrdil alebo zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým sa konanie končí. Pôjde teda o rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní proti tým uzneseniam podľa § 357 CSP, ktorými sa konanie končí, t.j. o zastavení konania, o odmietnutí podania, o odmietnutí žaloby na obnovu konania, o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že tieto rozhodnutia (podľa § 357 CSP) možno preskúmať z dôvodu zmätočnosti, avšak z dôvodu zásadnej právnej významnosti sú z preskúmania dovolacím súdom vylúčené podľa § 421 ods. 2 CSP (viac pozri komentár Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016) (podobne v 2Obdo/54/2022).

16. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 CSP, pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

17. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

18. Z obsahu dovolania je zrejmé, že za nesprávny procesný postup súdov dovolateľ považuje prioritne tú skutočnosť, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko tento procesný inštitút slúži na sankcionovanie tých strán sporu, ktoré nejavia o spor záujem, čo však nebol prípad žalobcu. Dovolateľ namieta, že od počiatku pristupoval k súdnemu konaniu aktívne, dokonca listom zo dňa 14. septembra 2021 sám žalobca urgoval súd, aby vo veci vytyčil termín

pojednávania. Je toho názoru, že odvolací súd postupoval príliš formalisticky a rigidne, keď vyššie uvedenú aktivitu žalobcu v konaní vôbec nebral do úvahy.

19. Podľa § 278 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a, b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

19.1. Podľa § 281 ods. 1 CSP, ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

19.2. Návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí (ods. 2).

19.3. Podľa čl. 10 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku, strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu.

19.4. Podľa čl. 11 ods. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku, kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou vecí spojenou s touto odbornosťou.

20. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V prípadoch, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (§ 278 CSP), na ktorom sa nezúčastnil žalobca, môže žalobca za zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalobca zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedlniteľného dôvodu. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalobca povinný preukázať, pretože bude predmetom posudzovania súdu (Števcěk, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 1001 až 1007). Vychádzajúc z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodiť, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 281 ods. 1 CSP, sú len také okolnosti, ktoré na strane žalobcu nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast vopred riadne ospravedlniť, a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedľujúci zmeškanie konania.

21. Dovolací súd považuje za potrebné upozorniť, že podľa ust. § 281 ods. 1 CSP je súd oprávnený zaoberať sa výlučne argumentáciou týkajúcou sa zmeškania pojedávania z ospravedlniteľného dôvodu. Aj Ústavný súd SR v jeho uznesení sp. zn. III. ÚS 679/2022-16 zo dňa 8. decembra 2022 uviedol, že berie do úvahy dve línie súdnej ochrany proti rozsudkom pre zmeškanie vyplývajúce z CSP. Jednak ide o návrh na jeho zrušenie, v ktorom možno argumentovať iba tým, že k zmeškaniu došlo z ospravedlniteľných dôvodov, a potom aj o odvolanie, ktoré však možno odôvodniť len tým, že neboli splnené podmienky na vydanie kontumačného rozsudku. To znamená, že predmetom konania o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nemôže byť (ne)splnenie formálnych a materiálnych podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. S prihliadnutím na uvedené sa dovolací súd zaoberal výlučne tým, či dôvod pre zmeškanie pojedávania bol dôvodom ospravedlniteľným.

22. Z obsahu dovolania dovolací súd nezistil relevantnú argumentáciu žalobcu týkajúcu sa ospravedlniteľného dôvodu zmeškania pojedávania vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Podstatu dovolania naopak dovolateľ oprel o nesplnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, konkrétne materiálnej podmienky, ktorá sa týka procesnej aktivity sporovej strany, v neprospech ktorej bol rozsudok pre zmeškanie vydaný. Uvedenú argumentáciu dovolací súd nepovažuje za relevantnú v prípade, ak je napadnutým uznesenie odvolacieho súdu, ktorým došlo k potvrdeniu

uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Táto by mohla byť relevantnou nanajvýš v prípade dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie pre zmeškanie žalobcu.

23. Z dovolania žalobcu je zrejmé, že napadol uznesenie odvolacieho súdu z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, preto považuje dovolací súd za účelné poukázať najprv na odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým tento návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Okresný súd uviedol, že základnými predpokladmi ospravedlnenia neúčasti strany sporu na pojednávaní, a teda aj základom pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie je ospravedlnenie neúčasti včas a vážnymi okolnosťami. Pre tieto okolnosti platí, že musia nastať tesne pred pojednávaním, prípadne cestou na pojednávanie a musia mať charakter natoľko závažných a objektívne neovplyvniteľných udalostí, pre ktoré by nebolo možné spravodlivo od strany sporu (alebo jej splnomocneného zástupcu) požadovať, aby sa vytýčeného pojednávania zúčastnila a zároveň nemožno od strany spravodlivo požadovať včasné ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní. Dôvod, že žalobcovi bolo predvolanie riadne doručené, avšak administratívnou chybou na strane právneho zástupcu bolo predvolanie len prevzaté z elektronickej schránky, nebolo však zaevidované v jeho databáze, nebolo možné podľa súdu prvej inštancie posúdiť ako ospravedlniteľný a opodstatnený, pre ktorý by bolo možné návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil, pričom v úvode odôvodnenia sám zdôraznil, že tak z predmetného návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, ako aj z dovolania žalobcu proti napadnutému uzneseniu o jeho zamietnutí nepochybne vyplýva, že žalobca v nich neuvádza žiadne dôvody, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, keď neuvádza žiadne dôvody náhleho a neočakávaného charakteru, ktoré strane žalobcu zabránili v účasti na predmetnom pojednávaní a v riadnom a včasnom ospravedlnení takejto neúčasti žalobcu na pojednávaní. Oba vo veci konajúce súdy svoje rozhodnutia primerane zdôvodnili. Dovolací súd pripomína, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP). Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, opierajúce sa v podstatnej časti o odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdnych rozhodnutí. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu (2Obdo/64/2021). Odvolací súd k rozhodujúcim (kľúčovým) odvolacím námietkam žalobcu uviedol svoju argumentáciu v súlade so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie a vyplývajúcim z obsahu spisu. Skonštatoval, že žalobca tak v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a ani v odvolaní proti napadnutému uzneseniu neuviedol žiadne iné relevantné dôvody, ktoré by bolo možné vyhodnotiť, ako dôvody spôsobilé založiť ospravedlniteľnosť zmeškania pojednávania vo veci. Odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť a svoj záver i primerane zdôvodnil, že žalobcom uvádzaný dôvod zmeškania pojednávania spočívajúci v tzv. administratívnej chybe, keď bolo riadne doručené predvolanie len prevzaté z elektronickej schránky, avšak nebolo zaevidované v databáze na pojednávanie v elektronickej schránke právneho zástupcu žalobcu, nemožno v žiadnom prípade, za dodržania objektívnosti posudzovania opodstatnenosti, alebo neopodstatnenosti stranou sporu tvrdeného dôvodu zmeškania pojednávania, kvalifikovať ako dôvod naplňajúci atribúty ospravedlniteľnosti, nakoľko ide o dôvod, ktorý má pôvod výlučne v konaní právneho zástupcu žalobcu, ktorý nevenoval dostatočnú a nutnú pozornosť správam riadne doručeným do jeho elektronickej schránky, určenej okrem iného aj na doručovanie súdnych písomností, s možnými vážnymi následkami pre stranu sporu. Uvedený záver odvolacieho súdu platí aj v prípade aplikácie § 278 CSP v dlhšie trvajúcom konaní, keďže skutočnosť týkajúca sa doterajšej aktivity strany sporu v konaní, nezakladá žiadny relevantný dôvod na rezignáciu strany sporu na dodržiavanie zásad elementárnej obozretnosti, medzi ktoré nesporne patrí zodpovednosť za dôsledné oboznamovanie sa so správami doručenými do elektronickej schránky, čo predstavuje základnú povinnosť príjemcu správ. Dovolací súd prízvukuje, že argumentácia žalobcu jeho doterajšou aktivitou v spore nemôže znamenať určujúcu okolnosť pre ospravedlnenie opomenutia evidencie správ doručovaných zákonným spôsobom do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu, ktoré malo v danom prípade za následok zmeškanie

pojednávania vo veci na strane žalobcu. Takáto argumentácia žalobcu v jeho odvolaní a následne i v dovolaní nie je relevantnou vo vzťahu k uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku okresného súdu pre zmeškanie žalobcu.

Nemožno vylúčiť, že na strane žalobcu môže dôjsť pred pojednávaním k neočakávanej udalosti objektívneho charakteru, alebo k okolnosti spôsobenej samotným žalobcom, resp. inak zavinenej, v dôsledku ktorej zmešká nariadené pojednávanie, resp. ktoré mu zabránia, aby včas ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Účelom zákonnej úpravy je zabezpečiť žalobcovi súdnu ochranu aj v prípade, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu neustanoví na pojednávanie, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. V tomto konaní sa súd nezaobrá tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalobcom (zistené súdom), ne/možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalobcu na pojednávaní. Príčina zmeškania pojednávania žalobcom musí mať s ohľadom na povahu, nepredvídateľnosť, závažnosť, rozsah alebo z iných dôvodov aspekt ospravedlniteľnosti (toho, čo je možné v danej veci ospravedlniť).

24. Dovolací súd súčasne pripomína, že osobitne v situácii, keď sa „ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania“ má týkať dôvodu na strane právneho zástupcu, je potrebné pristupovať k možnosti zrušenia vydaného rozsudku pre zmeškanie reštriktívne. Je to dané jednak tým, že od osoby advokáta sa očakáva, že by malo ísť o osobu schopnú konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou, ktorá si musí byť vedomá základných povinností vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku (k tomu viď čl. 11 ods. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku), a zároveň tým, že advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou (§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona). Advokát je povinný pri hájení záujmov svojho klienta postupovať tak, aby bola v plnej miere zabezpečená ochrana jeho práv (3Obdo/57/2020).

25. Dovolací súd nesúhlasí s tvrdením dovolateľa, že sa odvolací súd nevysporiadal s jeho relevantnými odvolacími námietkami. Krajský súd dostatočne zreteľne vysvetlil, že predvolanie na pojednávanie nariadené súdom prvej inštancie na deň 13. septembra 2022 obsahovalo riadne poučenie v zmysle ust. § 278 CSP a bolo spôsobom súladným s ust. § 105 ods. 1 CSP a príslušnými ustanoveniami zákona o e-Governmente doručené do elektronickej schránky právneho zástupcu. Súčasťou súdneho spisu nie je žiadne ospravedlnenie, ktorým by strana žalobcu ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, konanom dňa 13. septembra 2022, čo potvrdzuje aj zápisnica o pojednávaní. Úspešnosť návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle ustanovenia § 281 CSP predpokladá nielen splnenie podmienky jeho včasného podania, ktorá v danom prípade splnená bola, ale aj splnenie podmienky uvedenia a preukázania ospravedlniteľného dôvodu, ktorý sa vzťahuje na konkrétne pojednávanie, na ktorom bol rozsudok pre zmeškanie vyhlásený a ktorý objektívne možno vyhodnotiť ako dôvod zakladajúci opodstatnenosť ospravedlnenia zmeškania procesného úkonu, v danom prípade pojednávania, ktorý nastal náhle a neočakávane bezprostredne pred pojednávaním a tak zabránil strane sporu v účasti na pojednávaní a v realizácii včasného ospravedlnenia neúčasti, pričom dotknutá strana sporu jeho vznik nemohla predvídať a nezavinila ho svojim nedôsledným konaním. Podľa názoru dovolacieho súdu vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd dostatočne vysvetlil dôvody, pre ktoré sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako dôvody spôsobilé založiť ospravedlniteľnosť zmeškania pojednávania vo veci.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd pripomína, že pojem „ospravedlniteľný dôvod“ nie je právnou normou definovaný, je iba na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách toho - ktorého prípadu posúdi, ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní. Odpoveď odvolacieho súdu na to, či žalobcom tvrdené okolnosti zmeškania pojednávania sú ospravedlniteľné, je v napadnutom rozhodnutí vyjadrená jasne a presvedčivo.

27. Žalobca vo svojom dovolaní súčasne vytýka odvolaciemu súdu, že tento sa od svojej vlastnej rozhodovacej činnosti podľa dovolateľa odchyľil od svojho rozhodnutia vo veci č. k. 8Co/49/2020-871,

pričom tento svoj odklon neodôvodnil.

27.1. Dovolací súd uvádza, že v predmetnej veci č. k. 8Co/49/2020-871 žalovaná strana argumentovala nedopatrením, a to nesprávnym založením oznámenia o zrušení pojednávania k sp. zn. 15C/331/2015 o náhrade škody žalobkyne, hoci sa toto oznámenie týkalo konania sp. zn. 17C/133/2015 o ochranu osobnosti s rovnakými účastníkmi konania. Uvedené nedopatrenie vzniklo z dôvodu nariadenia termínu pojednávania v ten istý deň približne v rovnakom čase. Žalovaná odmietla nečinnosť a pasivitu v konaní okrem iného aj z dôvodu, že žaloba zo dňa 24. júla 2015 jej bola doručená po štyroch rokoch (26. marca 2019). Krajský súd v predmetnej veci okrem iného poukázal na písomné vyjadrenia žalovanej, v ktorých namietala neustálený predmet konania, procesné vady a zmätočnosť žaloby, s ktorými sa okresný súd v konaní nevysporiadal a podľa názoru krajského súdu preto neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. V predmetnej veci teda odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok pre zmeškanie, ako i uznesenie okresného súdu, ktorým súd zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti rozsudku (pozn. dovolacieho súdu: nie odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, ktorým súd zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie) je dôvodné, z ktorého dôvodu napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu. Napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým súd zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, odvolací súd zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, keďže vzhľadom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie, bol návrh žalovanej na jeho zrušenie bezpredmetný. Vzhľadom na uvedené dovolací súd, ako nelogickú a nezrozumiteľnú hodnotí argumentáciu žalobkyne, a síce že odvolací súd, sa v súdnej veci odchyľil (a svoj žalobcom tvrdený odklon neodôvodnil) od svojej vlastnej rozhodovacej činnosti od rozhodnutia vo veci č.k. 8Co/49/2020-871.

28. Pokiaľ dovolateľ poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/175/2019 zo dňa 15. augusta 2019, dovolací súd konštatuje, že v predmetnej veci žalovaná, ktorá navrhovala zrušenie rozsudku okresného súdu pre zmeškanie argumentovala, že „ňou poverený zamestnanec nemal vedomosť o predvolaní na pojednávanie, pretože doručené predvolanie smerovalo do nesprávnej dátovej schránky v dôsledku technického pochybenia na strane žalovanej a zamestnanec, ktorému bolo predvolanie doručené, povereného zamestnanca neinformoval". Na rozdiel od tam prejednávanej veci, v tu súdenom spore žalobca sám uviedol, že predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené, toto predvolanie bolo riadne prevzaté z elektronickej schránky, avšak nebolo zaevidované v databáze, z dôvodu chyby v administratívnom procese. Z uvedeného nie je možné ustáliť, že by žalobca v súdnej veci iba z dôvodu nezaevidovania predvolania na pojednávanie v databáze, ktoré mu však bolo riadne doručené, a ktoré bolo riadne prevzaté, nemal o tomto predvolaní vedomosť. Dovolací súd len pripomína, že posúdenie konkrétnych okolností, ktorými procesná strana ospravedľňuje svoju neúčast' na pojednávaní ako vážnych a z toho dôvodu i ospravedľujúcich jej neúčast', je na uvážení všeobecného súdu, ktorý vo veci rozhoduje.

29. Pokiaľ dovolateľ vytyka krajskému súdu, že tento sa v napadnutom uznesení nezaoberal argumentáciou žalobcu vo vzťahu k pre vec významnému Uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019, dovolací súd uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. I. ÚS 233/2019-22 ústavnú sťažnosť žalovanej zamietol. V tu Ústavným súdom Slovenskej republiky prejednávanej veci okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovanej, z dôvodu, že právny zástupca žalovanej sa na pojednávanie vo veci, na ktoré bol riadne predvolaný, a ktoré predvolanie bolo i riadne doručené, bez ospravedlnenia nedostavil, resp. dostavil sa do pojednávacej miestnosti až po vyhlásení rozsudku pre zmeškanie a bez substitučnej plnej moci na zastupovanie žalovanej v konaní. Žalovaná v súdnej veci v odvolaní i dovolaní argumentovala, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. V súdnej veci krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Ústavný súd Slovenskej republiky navyše uzavrel, že závery krajského súdu nie sú svojvoľné a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich zmyslu a podstaty. Dovolací súd argumentáciu dovolateľa predmetným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, zaoberajúcim sa rozhodnutiami súdov v skutkovo

odlišnej veci považuje v tu prejednávanej veci nanajvýš za nadbytočnú. Dovolateľom uvedená citácia bodu 43. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019-22 sa navyiac týka splnenia, resp. nesplnenia zákonných podmienok na rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie a aktivity dotknutej strany počas konania, nie ospravedlniteľnosti dôvodu zmeškania pojednávania, a teda vo vzťahu k dovolaniu voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorý potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, hodnotí túto argumentáciu dovolací súd ako irelevantnú. Rovnaký záver platí aj vo vzťahu k žalobcom uvádzanej Odbornej diskusii zo dňa 6. mája 2019 na Diskusnom fóre k civilným procesným kódexom (II. ročník).

29.1. Dovolací súd pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Z uvedeného dôvodu nemožno súhlasiť s dovolateľom, že odvolací súd neposkytol odpovede na pre vec podstatné argumenty žalobcu v jeho odvolaní, či svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal existenciu vady uvedenej v § 420 písm. f) CSP. Preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, podľa § 447 písm. c) CSP, ako procesne neprípustné odmietol.

31. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 453 ods. 1 CSP v spojení § 255 ods. 1 CSP). Nakoľko však žalovanému v priebehu dovolacieho konania žiadne trovy konania nevznikli, súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, podľa ktorého ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva).

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok